

آینده خوشنویسی در هاله ای از ابهام

حیدر ولی زاده/اسریدیر

چرا مردم در جمهوری اسلامی «ولی نعمت» هستند؟

«شما باید توجه به این معنا بکنید که ما را اینها آورده‌اند و وکیل کرده‌اند، آورده‌اند و وزیر کرده‌اند، رئیس جمهور کرده‌اند. اینها، ولی نعمت ما هستند، و ما باید، ولی نعمت خودمان را از آن قدرانی باشیم و خدمت کنیم به او و همین‌ها هستند که الآن هم حفظ این کشور را می‌کنند و حفظ نظام این کشور را می‌کنند. «صفحه امام (ره) /ج ۱/ص ۱۶/ ۲۵

یکی از اساسی‌ترین و مهم‌ترین نکاتی که در مورد مردم در بیانات بنیانگذار جمهوری اسلامی ایران وجود دارد، مربوط به «ولی نعمت» بودن مردم است. شاید تاکید بر همین یک موضوع به تنهایی بتواند بیانگر نقش مهم، اساسی و برجسته مردم در نظام جمهوری اسلامی ایران باشد. نظامی که هر چند به لحاظ ماهیت اسلامی است و با نظام‌های ساخت یافته از تفکرات سکولار بر پایه اومانیزم متمایز است، ولی در چهارچوب دینی خود تاکید محوری و کلیدی بر نقش مردم دارد تا آنجایی که آنان نه یک شهروند عادی بلکه، ولی نعمت شمرده می‌شوند.

همین «ولی نعمت» بودن مردم در نظام جمهوری اسلامی ایران در واقع جهت دادن به رفتار و عملکرد مسئولان در پیشبرد امور و مسئولیت‌های تحت اختیار آنان است. یعنی مسئولان در هر مرتبه و سمتی که باشند باید اولویت خود را خدمت رسانی به مردم قرار دهند چرا که همین مردم عادی هستند که در مرحله اول موجب بنیان و حفظ نظام و کشور شده اند و در مرحله دوم نیز عامل رسیدن کارگزاران به مسئولیت‌های مختلف از سطح خرد تا کلان هستند.

انتخابات روز جمعه (۱۱ اسفندماه) بار دیگر ثابت کرد که حقیقتاً مردم در این نظام «ولی نعمت» هستند و همچنان که نقش کلیدی در حفظ و بقای نظام دارند حق بزرگی نیز بر گردن تمامی مسئولان دارند. در شرایطی که از ماه‌ها قبل تبلیغات و جنگ رسانه‌ای بیگانگان در این جهت بود که حضور مردم در انتخابات به حداقل‌ترین شکل ممکن در قیاس با دوره‌های قبلی برسد و در واقع شاهد تفاوت معنی داری بین این دوره و دوره‌های پیشین باشیم، ولی مردم ایران با حضور ثابت و همیشگی خود در پای صندوق‌های رای نشان دادند که در حفظ دین، نظام و وطن از مسئولان و کارگزاران پیشروتر هستند.

در این شرایط و با وجود تمامی مشکلات از جمله اقتصادی و برخی از کم کاری‌ها از سوی مسئولان مردم از تنها ابزار ممکن خود برای بهبود امور و داشتن آینده روشن که همانا صندوق رای بود عقب نشینی نکردند و برای حفظ نظام جمهوری اسلامی ایران بار دیگر گام مهم و سرنوشت سازی را برداشتند تا بار دیگر نقش اساسی و مهم خود را به عنوان عنصر مهمی از حاکمیت اسلامی نشان دهند آن چیزی که در سایر نظام‌ها به ندرت دیده می‌شود یعنی مردم به عنوان موتور پیشران یک حکومت باشند و عامل بقا و حرکت به پیش باشند.

اکنون نتایج انتخابات در بسیاری از شهرستان‌ها مشخص شده است و در سایر حوزه‌ها نیز در دور دوم تکلیف منتخبین مجلس دوازدهم مشخص می‌گردد آن چیزی که بعد از انتخابات و در ۴ سال دوره خدمت نمایندگان ضرورت دارد که همواره باید از سوی منتخبین مورد توجه باشد خدمت به مردم به عنوان «ولی نعمت» است آن همی که بنیانگذار جمهوری اسلامی ایران و مقام معظم رهبری بارها بر آن تاکید داشته اند. اگر این مهم که همانا فلسفه وجودی برای مسئولیت‌ها و سمت‌ها است از سوی کارگزاران نظام جمهوری اسلامی ایران جدی در نظر گرفته نشود می‌توان گفت که مصداق همان کفران نعمت است و به مانند تمامی ادوار توفیق خدمت رسانی به مردم از آنان از سوی خود مردم سلب خواهد شد. الإمام علیُّ علیه السلام: ما أكثر العیْبَرِ، و أقلَّ الاعْتِیَارِ

آگهی مجمع عمومی شرکت تعاونی مصرف کارکنان شهرداری قزوین

سهامدار گرامی شرکت تعاونی مصرف کارکنان شهرداری قزوین از شما دعوت می‌گردد تا در مجمع عمومی روز ۱۴/۲/۱۴۰۲ از ساعت ۱۴ الی ۱۵ در نمازخانه شهرداری مرکز جهت نوبت دوم انتخاب هیات مدیره و بازرس و نوبت سوم استعفا حضور بهم رسانید.

غلامرضا ابراهیمی
مدیرعامل و رئیس هیئت مدیره

متأسفانه امروزه با توجه به شرایط اقتصادی، هنرمندان خوشنویس ما نه آن جایگاه واقعی و درخور مناسبی که باید داشته باشند را دارند و نه از لحاظ اقتصادی قدر و بهایی برای هنرشان تعریف می‌شود. تمامی این موارد دست به دست هم می‌دهد تا ما آینده هنر خوشنویسی را چندان روشن، پویا، سرزنده و سرحال‌نبینیم...

سید علی حسینی

شنبه نوزدهم اسفند ماه ۱۴۰۲
۲۸ شعبان ۱۴۴۵ هجری قمری
شماره ۳۹۳ | ۸ صفحه | قیمت ۱۰۰۰ تومان

اقتصاد

به بهانه ۹ اسفند، روز ملی حمایت از حقوق مصرف کنندگان؛ **رزمندگان خودمحموری را کنار گذاشته و از «من» به «ما» تبدیل شده بودند**
ایرانیان از دیرباز به تولید محصول باکیفیت شهره بوده‌اند، اما متأسفانه در روزگار ما منافع روزگزر باعث شده برخی از تولیدکنندگان از کیفیت کالای خود بکاهدند که و نتیجه آن شده که برخی از مصرف کنندگان ...

دریچه

در گفت و گو پیام شهر با مدیران استانی وزارت نیرو مطرح شد؛ **«وضعیت آبی» چالش‌های مهم استان**
بر اساس بررسی‌های میدانی و اعلام مسئولان امر در استان، دشت قزوین به دلیل کاهش بارش و نزولات آسمانی در سنوات گذشته، با تراز منفی مواجه شده و اکنون ۶ شهر استان قزوین ...

دفاع مقدس

جنگ برای ما تمام نشده است
نام قهرمان، برای ما تداعی کننده شهیدان و جانبازان ۸ سال دفاع مقدس است؛ مصائب و سختی‌های بازماندگان که هیچ گاه به راحتی برایشان قابل درک و لمس نبوده است. جوانانی که بی هیچ باکی، جان بر کف را ...

مدیریت شهری

شهردار قزوین: **ابلاغ نقشه‌های طرح تفصیلی جدید قزوین و دفترچه ضوابط و مقررات ساخت و ساز جهت اجرا به مناطق چهارگانه**
شهردار قزوین گفت: امروز، به برکت اینارگری، جانشانی و خون شهدا، نظام جمهوری اسلامی ایران، کشوری سربلند و مقتدر است. به گزارش پیام شهر؛ مهدی صباغی...

پارلمان محلی

علی فرمانی رئیس شورای اسلامی شهرقزوین اعلام کرد: **اختصاص ۳۰ میلیارد تومان اعتبار جهت احیای سراهای تاریخی بازار سنتی قزوین**
رئیس شورای اسلامی شهرقزوین گفت: در بودجه سال آینده سازمان توسازی و بهسازی شهرداری ردیف بودجه ای ویژه برای احیای سراهای تاریخی بازار سنتی قزوین به مبلغ ۳۰ میلیارد تومان در نظر گرفته شد...

حرکت به سمت هوشمندسازی بازرسی

• مردم بر شهرداری نظارت کنند

سرپرست مدیریت بازرسی شهرداری قزوین از راه اندازی دو سامانه ثبت شکایات و گزارش‌های مردمی و سامانه سوت زنی شهرداری خبر داد. محمد ربیعی سرپرست مدیریت بازرسی شهرداری قزوین در این باره گفت: شهرداری به‌عنوان یک دستگاه خدمت‌رسان در پیشانی ارتباط با مردم قرار دارد و در این بین ممکن است با اختلافاتی موجب نارضایتی ارباب رجوع از نحوه عملکرد کارکنان رخ دهد. وی افزود: سامانه گزارش و شکایات به همت سازمان فناوری اطلاعات و ارتباطات و مدیریت بازرسی شهرداری قزوین در جهت حفظ حقوق شهروندی ایجاد شده و شهروندان می‌توانند در صورتی که از عملکرد نادرست هریک از معاونت‌ها، مناطق، سازمان‌ها، ادارات و واحدهای شهرداری شکایت داشته و یا نسبت به نقض قوانین و مقررات مربوطه اعتراض دارند از طریق سامانه شکایات مردمی پیگیری نمایند. ربیعی عنوان کرد: نظارت و بازرسی و مبارزه با فساد همواره مورد تأکید مقام معظم رهبری بوده و در دولت سیزدهم نیز همواره بر امر مردمی سازی تأکید شده است. لذا در این راستا و در جهت مشارکت شهروندان و ارباب رجوع و حتی کارمندان شهرداری، این امکان با همکاری سازمان فاوا شهرداری فراهم شده تا در بستر سامانه برخط سوت‌زنی، گزارش‌های مردمی از فساد در شهرداری دریافت و مورد بررسی قرار گیرد.

سرپرست مدیریت بازرسی شهرداری قزوین تصریح کرد: این دو سامانه در بستر برنامه کاربردی قزوین من و در بخش ارتباطات و نظر سنجی به آدرس <http://my.qazvin.ir> ایجاد شده و شهروندان می‌توانند در این بخش از طریق فرم ثبت شکایات مردمی و طی مراحل پیش بینی در سامانه شکایات خود را ثبت کنند، همچنین سامانه سوت زنی نیز در همین سامانه و در بخش مشارکت شهروندی قرار داشته و همشهریان می‌توانند با تکمیل مراحل فرم سوت زنی گزارشات خود در ارتباط با فساد را ارائه دهند.

این مسئول اضافه کرد: مدیریت بازرسی در جهت تسهیل امر مردم و حفظ حقوق شهروندی، رسیدگی به این شکایات و گزارش‌ها را در دستور کار قرار داده و در اسرع وقت نتیجه را اعلام خواهد کرد؛ همچنین در صورتی که شهروندان نیاز به مراجعه حضوری و ادای توضیحات بیشتر داشته باشند می‌توانند از طریق همین سامانه اعلام نمایند.

سرپرست مدیریت بازرسی شهرداری اظهار داشت: این سامانه‌ها هم‌اکنون فعال بوده و امکان ثبت موضوع شکایات در آن وجود دارد که پس از ثبت اطلاعات، کارشناسان و بازرسان این مدیریت نسبت به گزارش‌گیری دقیق،

پایگاه اطلاع رسانی دفتر حفظ و نشر آثار حضرت آیت‌الله العظمی خامنه‌ای

جنگ برای ما تمام نشده است

رومینا اسماعیلی پور

نام قهرمان، برای ما مداعی کننده شهیدان و جانبازان ۸ سال دفاع مقدس است؛ مصائب و سختی های بازمانندگان که هیچ گاه به راحتی برایمان قابل درک و لمس نبوده است. جوانانی که بی هیچ باکی، جان بر کف از مرز و هم وطنانشان دفاع کردند و جای خالی آنها در تک تک لحظات روزها و ساعت های می آیند و می روند حس می شود. شاید بارها پیش آمده باشد که در خلوتمان از خودمان بپرسییم که آیا ما هم چنین شهامتی آرامش و رفاه اشخاصی که ندیدیمشان ریسک کنیم. برای بسیاری، جنگ سال هاست که تمام شده است. بسیاری با دردهایشان خو گرفته اند و آن را جزئی از حالات روحی و یخشی از زندگی شان می دانند. اما در برخی از خانه های این شهر جنگ هنوز تمام نشده است و هر روز با شدت و قدرت بیشتری، آواری از مجروحین همیشگی را که محکوم به تکرار و زنده ماندن هستند بر جای می گذارد.

در این شماره به یکی از این خانه ها سری زده ایم و گفت و گویی با علی اصغر هادی، جانباز اعصاب و روان که از ناحیه پا نیز دچار آسیب شده خواهیم داشت.

• مادرم شناسنامه ام را مخفی می کرد که به جبهه نروم
قبل از اینکه به سربازی اعزام شوم تمام تلاشم بر این بود که وارد بسیج شوم. مادرم ممانعت می کرد. سعی می کرد منصرفم کند. حتی کار به جایی کشیده شد که شناسنامه ام را مخفی می کرد. یک سال صبر کردم. سال ۶۵ شروع سربازی ام بود. ۳ ماه آموزشی عجب شیر بود. بعد از آن مهران و میمک خدمت کردم. در این مدت به عنوان مکانیک، تعمیرکار و همکاری که مربوط به ماشین بود مشغول بودم و پایان ۲۴ ماه خدمتم مصادف شد با شروع عملیات مرصاد.

برگه تصفیه دستم بود. اما با شروع عملیات، ۴ ماه به خدمتم اضافه شد. هیچ عجله ای برای رفتن به خانه نداشتم؛ با جان دل می خواستم که در کنار دوستان رزمنده ام خدمت کنم، در حالی که نمی دانستم همین عملیات آخر، زندگی ام را دگرگون می کند. منافقین تحت عنوان عملیاتی به نام فروغ جاویدان به مرزهای غرب کشور حمله کردند؛ این حمله با پذیرش قطع نامه و پایان جنگ همراه شده بود.

آن اوایل که شور رفتن به جبهه را داشتم، عشقم از جنس شهامت، رشادت، شجاعت و ایثار گری بود. حتی اگر خدمت سربازی هم اجباری نبود، باز هم، همین عشق من را به جبهه می کشاند. بعد از گذشت ۲۴ ماه خدمت و جانباز شدنم دیگر احساساتم از این جنس نبود.

• مردم جسد خانواده شان را با دست خود به خاک می سپاردند
استان ایلام و مهران به دلیل نزدیکی با عراق بسیار بیشتراز سایر استان ها در معرض حملات نیروهای عراقی و موشک قرار می گرفتند، به همین خاطر مردم این استان ها در مناطقی مانند گیلان غرب اسکان داده شدند؛ شهرک کوچیکی در آنجا شکل گرفته بود. من شاهد دختری بودم که تمام اعضای خانواده اش را با دست خودش دفن می کند. مصیبت و زجر مردم را با چشم خودم دیدم. آنجا بود که جنس احساسات و عواطف من نسبت به جنگ تغییر کرد.

دیگر مساله احساسات مطرح نبود. بلکه تمام روح و ذهنم با جبهه و جنگ در آمیخته شده بود. با دیدن وضعیت مردم به خانواده ام تلگرام زدم و گفتم: ما مردم مرکز نشین حق از انقلاب نداریم.

دیگر بحث این نیست که ما برای انقلاب چه کردیم و انقلاب برای ما چه کرد. مرکز نشین ها به مناطق مرزی بیابان تا زجر مردم را ببینند. دختری را ببینند که با دست های خودش خواهر و پدرش را دفن می کند. ما مرکز نشین ها انقلاب نکردیم بلکه این مردم مرزی بودند که تمام زندگی شان را برای انقلاب دادند.

• به دستور فرماندهی در این عملیات آریبیچی به دست گرفتم
قرار شد تنگه ای را در راستای حمله منافقین ببندیم؛ من در گردان نظامی نبودم و هم چنان کار تعمیراتی انجام می دادم و تجربه ای در این زمینه نداشتم. گردان های نظامی آریبیچی را به

وضعیت وخیم شده بود و بمب باران اوچ گرفته بود. با قدرت شدید و بی امانی به تمام اجزای تنم رسوخ می کرد. پایم از لگن آسیب دیده بود و هیچ تسلطی بر اعضایم نداشتم. چند بار پشت سر هم از سینه کوه سر خوردم. تمام دنیا برپیم تیره و تار شده و هرچه تقلا می کردم بی فایده بود.

نیروها به کمک آمدند. پشت نیسان که دراز کشیدم حتی لحظه ای هم احساس نکردم که ماشین توقف کند. نیم ساعت طول کشید تا به بیمارستان برسیم. در این فاصله حتی یک نفر

گوشم دائمًا و بی وقفه سوت می کشید و انگار با قدرت شدید و بی امانی به تمام اجزای تنم رسوخ می کرد.

پایم از لگن آسیب دیده بود و هیچ تسلطی بر اعضایم نداشتم. چند بار پشت سر هم از سینه کوه سر خوردم. تمام دنیا برپیم تیره و تار شده و هرچه تقلا می کردم بی فایده بود. نیروها به کمک آمدند. پشت نیسان که دراز کشیدم حتی لحظه ای هم احساس نکردم که ماشین توقف کند. نیم ساعت طول کشید تا به بیمارستان برسیم. در این فاصله حتی یک نفر هم زخم می کردم.

عصا زیر بغل زدم؛ پدرم همان موقع فهمید که پایم قطع شده است.

دورانی که بستری بودم، صحبت های اطرافیان را می شنیدم که می گفتند؛ ناقص شد، نصف بدنش از دست رفت و من فقط به این فکر می کردم که چه سعادت نصیب شده، در پوست خودم نمیگنجیدم که بله من هم جانباز شده ام. ۳ ماه بیمارستان ماندم. بعد از ۳ ماه که می خواستم به خانه پدری برگردم، برپیم سخت بود، انگار تازه فهمیده بودم که یک پا ندارم. خاطرات هم زمان، کسانی که شهید شدند و یا به اسارت گرفته شدند؛ لحظه ای از ذهنم نمی رفت و دائمًا آزارم می داد. بعد از آن مسائل مالی گریبانم را گرفت.

یگان خدمتی ام شیراز بود. برای پیگیری پرونده جانبازی ام به یگان غرب ارجاعم دادند. از طرفی، یگان غرب پرونده ام را قبول نمی کرد و به جای دیگری انتقالم می داد. ۳ سال پروسه تشکیل پرونده و مستمری ام طول کشید. وضعیت مالی خانواده ام ضعیف بود و تعریف چندان ندانست. تمام این مشکلات دست به دست هم دادند تا بابت مسائل مالی و پرونده

زندگی با جانباز برای من خیلی سخت است
ما در خانه، یک جانباز نداریم بلکه با چندین جانباز زندگی می کنیم. اما برای رضای خدا و ثوابش سعی می کنم ناملایمات را تحمل کنم.

صورت سانهه با سختی های بسیاری مواجه شوم. هزینه ایاب و ذهاب در این مدت سنگین شده بود. از طرفی باید سرکار می رفتم اما به دلیل موج گرفتگی شغلی پیدا نمی کردم. حتی برای تشکیل خانواده و ازدواج مشکلات زیادی برایم پیش آمد.

• از جامعه طرد شدم
در نهایت از جریان انقلاب دور ماندم. عضو هیچ گروه و سازمانی نبودم. انگار طرد شده بودم. تنها مانده بودم. هیچ جمعی من را نمی پذیرفت و علت آن هم موج گرفتگی ام بود. فکر می کردم

فکر می کردم پدرم دوستم ندارد دختر آقای هادی برایم تعریف می کند: کوچک تر که بودم رفتارهای پدرم را درک نمی کردم. نمی دانستم چه سختی هایی متحمل شده و چه جایگاهی دارد. فکر می کردم چون دوستم ندارد، چنین رفتارهایی از خودش نشان می دهد.

شد که در مدت ۲۰ روز راضی به این وصلت شوید؟ برایم تعریف می کند: دوست داشتم خارج از شهرمان ازدواج کنم. اتفاقا خواستگار هم داشتم. اما خب با خودم فکر کردم که ازدواج با جانباز نواب دارد. البته از اخلاق و موج گرفتگی اش اطلاع نداشتم.

• بعد از ازدواج متوجه شدم که حال چندین مساعدی ندارد
زیاد که به تنها شدن و جانبازی اش فکر می‌کند حملاتش شروع می شود.

سال ها پیش که بچه ها کوچک تر بودند؛ با شروع حملات موج گرفتگی اش، با کمربند کتکشان می زد؛ آویزانشان می کرد. بعد از اینکه وسایل منزل را خرد می کرد، روی شیشه‌ها پرتم می کرد. شیشه ها داخل چشمم می رفت و پیشانی ام را زخم می کرد؛ بعد هم که به حال طبیعی بر می گشت معذرت خواهی می کرد. هر بار گذشت می کردم و فکر می کردم که خب آخرین بار است و دیگر تکرار نمی شود، اما می دیدم که نه، شوهر من قابل کنترل نیست. دلم نمی آمد تنهایش بگذارم. وابسته اش شده بودم و دلم به حالش می سوخت. مدتی است که دارم مصرف می کند و دیگر دچار آن حملات نمی شود. اوایل که اصلا دارویی نمی خورد، مغزش آسیب دیده بود و دوستش، دوای درد و

پسر بزرگم ۳۰ سالش شده و به تازگی یعنی ۵

مشکلاتش را مصرف تریاک می دانست! بعد از مصرف تریاک اخلاقش کاملا تغییر می کرد. به همه چیز گیر می داد. درب حمام و تمام وسایل را می شکست. به این بهانه که چرا کار نمی کنی چرا نان نخریدی و هزاران مسائل کوچک و بزرگ دیگر برای پسرمان مامور خیر می کرد.

فصل باردگی بود. بچه ها صبحانه نخورده بودند و تا ناهار خیلی مانده بود. برایشان کیک خریدم. یک دفعه عصبی شد. گفت نباید به بچه‌ها کیک می دادی. حالا دیگر ناهار نمی‌خورند. عصر هم گرسنه شان می‌شود و باز باید بهشان کیک بدهی و شام نمی خورند.

• جلوی فروشگاه ارتش مجبورمان کرد که با بچه ها سینه خیز توی لجن برویم!

یک بار داخل ماشین حالش بد شد و شروع کرد به کتک زدن من، به قدری ضرباتش را محکم به صورتم می‌زد که پسرم که آن زمان سنی هم نداشت گفت من میام جلو می‌نشینم من را کتک بزن، با مامان کاری نداشته باش.

• زندگی با جانباز برای من خیلی سخت است
ما در خانه، یک جانباز نداریم بلکه با چندین جانباز زندگی می کنیم. اما برای رضای خدا و ثوابش سعی می کنم ناملایمات را تحمل کنم.

• فکر می کردم پدرم دوستم ندارد
دختر آقای هادی برایم تعریف می کند: کوچک تر که بودم رفتارهای پدرم را درک نمی کردم. نمی دانستم چه سختی هایی متحمل شده و چه جایگاهی دارد. فکر می کردم چون دوستم ندارد، چنین رفتارهایی از خودش نشان می دهد. با یکی از برادرهایم ۴ سال و با دیگری ۶ سال اختلاف سنی دارم و بچگی هایشان را ندیدم؛ نمی دانستم که با برادرهایم هم همین رفتار را داشته؛ نمی توانستم این درد و رنج را هضم کنم. دبیرستان که بودم برپیم لب تاب خرید. فردایش به مدرسه ام آمد و شروع کرد به سر و صدا. مدیر و مسوولین مدرسه را دور خودش جمع کرده بود و فریاد می زد که چرا من باید برای دخترم لب تاب بخرم. همه می دانستند پدرم است. دوستم با عجله سراغم آمد و گفت پدرت مدرسه را به هم ریخته؛ هیچ وقت آن روز را فراموش نکردم. پنج ساعت

زیر باران داخل حیاط گریه می کردم. بزرگ تر که شدم دیدم که انگار شرایط ما واقعا با بقیه متفاوت است.

• بعد از کتکور، در رشته مورد علاقم، ژنتیک تهران قبول شدم اما نرفتم.
وضع مالی مان به یک باره سقوط کرده بود و دلم نمی خواست بابت مخارج خوابگاه و زندگی در تهران به پدرم فشار وارد شود. تفریحاتی که از نظر بقیه عادی بود، برای من تبدیل به حسرت شده بود. بعد از هر بار بیرون رفتن پدرم رفتارهای سابقش را شروع می کرد؛ به حدی این رفتارهای تندش را ادامه می داد که یک جایی تصمیم گرفتم زیاد بیرون نروم.

احساس می کنم تمام فشارهای روانی ای که در کودکی، به دلیل شرایط زندگی مان با پدرم داشتیم و به روحم وارد شد، الان و در ۲۳ سالگی به شکل غیرقابل کنترلی در حال رشد و نمایان شدن است.

پدرم دیگر رفتارهای سابق را ندارد. به همه ما محبت و توجه دارد. الان متوجه می شوم که تا چه اندازه برایم مهم و ارزشمند است؛ اما چیزی نمی توانم خاطرات تلخ گذشته را برپیم پاک کند. در خانه ما یک جانباز جنگی زندگی نمی کند. انگار که تمام ما، بازمانده جنگی هستیم که تمامی ندارد.

پیامبر اکرم (ص):

أَيُّهَا امْرَأَتِي وَايُّهَا الْمُسْلِمِينَ وَلَمْ يَخْطُوهُمْ بِمَا يَخْطُوهُ لَمْ يَرِحْ رَائِحَةَ الْجَنَّةِ.

هر کس بخشی از کار مسلمانان را بر عهده گیرد و در کار آن‌ها مانند کار خود دلسوزی نکند، بوی بهشت را استشمام نخواهد کرد.

کنز العمال، ج ۶، ص ۲۰، ح ۱۴۶۵۴

ضرورت دارد که نهادهای متولی مانند سازمان فرهنگی-ورزشی شهرداری و همچنین دانشگاه‌ها اماکنی را به برپایی جلسه‌های کارگاهی و همایش‌های شاعران اختصاص دهند. رحیم سلیمانی با ذکر این نکته که تغییر محل برگزاری این جلسات ریزش مخاطب را به همراه خواهد داشت، افزود: مورد دیگری که باید در این زمینه لحاظ شود، این است که فضای تخصصی‌یافته، از جهت مساحت و موقعیت مناسب روحیه شعرا و علاقه مندان نشست‌های ادبی باشد.

وی ادامه داد: با توجه به افتخارآفرینی و هنرنمایی شاعران هم استانی در سطح کشور و تأثیرگذاری این افراد در حوزه فرهنگ می‌توانیم نهادی با نام «خانه شاعران» تأسیس کنیم و چاره‌اندیشی و کشف راه حل برای برطرف کردن مشکلات شاعران را به خود آنها بسپاریم.

• **نادیده گرفته شدن ارتباط شعر و خوشنویسی**
از سوی دیگر، یک شاعر جوان استان هم در گفت‌وگو با پیام شهر با یادآوری اینکه قزوین را پایتخت هنر خوشنویسی لقب داده‌اند، گفت: متأسفانه در شهر قزوین که مهد خوشنویسی است، پیوند تنگاتنگ و عمیق شعر و خوشنویسی دست کم گرفته می‌شود و خیلی کم می‌بینیم که اشعار شاعران معاصر استان توسط خوشنویسان زبده استان کنایت شود.

علی فلاح شیخ‌لری با بیان اینکه قزوین دچار کمبود حامیان متخصص در زمینه شعر است و حتی بعضاً حامیان واقعی با بی‌مهری مواجه می‌شوند، افزود: همانند بسیاری از هنرهای دیگر شعر نیز نیازمند نگاه‌های تازه است، اما شاعران جوان قزوین آن گونه که در سطح کشور به آنها توجه می‌شود، در شهر خود مورد حمایت هم‌جانبه نیستند و از این رو نمی‌توانند استعدادها را بروز دهند.

وی ادامه داد: تربیت شاعران متخصص نیازمند ایجاد فضاهای مناسب و پرورش نگاه دغدغه‌مندانه نسبت به هنر است که متأسفانه در استان قزوین با کمبود چنین فضاهایی روبه‌رو هستیم.

آزاد برگزار شوند، سبب رشد کیفی شعر و شاعری می‌شوند. ولی اگر برای جشنواره موضوع محدودی را معین یا برای آن حیطه‌بندی‌های خاصی را تعریف کنیم، بسیاری از شاعران خوب ما در آن شرکت نمی‌کنند.

آقارضایی ادامه داد: ضرورت دارد که در برپایی جشنواره‌هایی مانند شعر عاشورایی موضوع شعرها آزاد بوده و توجه دست‌اندرکاران آن بیشتر به مفهوم آثار باشد، در این صورت در کنار ساختار و شکل اشعار، اندیشه، نگاه و محتوای آنها هم بهبود خواهد یافت.

• **کمبود فضا برای نشست‌های شاعرانه**
یکی دیگر از شاعران شناخته‌شده استان قزوین هم کمبود فضاهای فیزیکی برای برگزاری نشست‌های تخصصی شاعران را از جمله مشکلات آنها دانست و به پیام شهر گفت:

چاپ هر کتاب یا مجموعه شعری لازم است که صداوسیما به اطلاع رسانی و تبلیغات در مورد آن بپردازد و دیگر دستگاه‌ها و سازمان‌های فرهنگی هم در چارچوب همایش‌هایی که دارند، این آثار را معرفی کنند.

وی فضای مجازی را از مسیرهای تأثیرگذار برای تبلیغ کردن آثار شعری توصیف کرد و ادامه داد: اگر هنگام برپایی نمایشگاه‌های کتاب، انتشار کتاب‌ها یا دفاتر شعر به صورت موازی از طریق شبکه‌های اجتماعی اطلاع رسانی شود، اثر قابل توجهی در فروش چنین کتاب‌هایی خواهد گذاشت.

• **موضوع جشنواره باید آزاد باشد**
این غزل‌سرای قزوینی درباره تأثیر جشنواره‌ها بر ارتقای شعر استان عنوان کرد: قطعاً اگر جشنواره‌ها و سایر رقابت‌های ادبی با موضوع

روشن شاعران قزوینی مانند «عبیدزاکانی»، «دهخدا» و «نسیم شمال» و پتانسیل‌هایی که گویش قزوینی در تولید ادبیات و مضامین طنزآمیز دارد، حرکت‌های کمی در این خصوص به چشم می‌خورند.

• **بیمه نبودن شاعران استان**
دیگر شاعر برجسته استان در گفت‌وگو با پیام شهر بیمه نبودن شاعران را در زمره معضلات اقتصادی جدی این قشر فرهیخته و هنرمند دانست و گفت: متأسفانه هیچ صندوقی برای حمایت از شعری استان وجود ندارد تا وام یا تسهیلات مالی مورد نیاز شاعران را در اختیار آنها بگذارد.
اکبر آقارضایی چاپ کتاب یا کسب جوایز در جشنواره‌های شعری را تنها راه‌های کسب درآمد برای شاعران قزوینی بیان کرد و افزود: پس از

مرغ بال‌وپر بسته شعر مینودری؛

کمبود فضای کارگاهی و نبود حمایت معیشتی سد بزرگی برای رشد شاعران قزوینی است

آرش صالحی

با نگاهی اجمالی به تاریخ ادبیات معاصر ایران می‌توانیم شاهد درخشش‌های گوناگون شاعران و ادیبانی باشیم که از سرزمین کهن قزوین برخاسته‌اند و هر کدام از آنها به سهم خود موجبات پیشرفت شعر فارسی را فراهم کرده‌اند. شاعران هنرمندی مانند سعید عاشقی و یاسر قتیولو که با وجود همه سنگ‌زدن‌ها خوشبختانه امروز هم کم نیستند و دیار مینودری را با هنرنمایی‌های خود همواره سربلند کرده‌اند. با این همه عرصه شعر و شاعری در استان با آسیب‌های زیادی مواجه است و اغلب شاعران هم‌استانی از حمایت نشدن و کم‌توجهی مسوولان فرهنگی به مشکلات آنها کله می‌کنند. این در حالیست که امروز شعری مطرحی در استان قزوین داریم که می‌تواند با فعالیت در عرصه موسیقی از جمله ترانه و تصنیف ضمن توسعه اقتصاد هنر این دیار به تقویت برند فرهنگ و هنر قزوین در عرصه فرهنگی کشور و حتی جهان کمک کند.

• **برچیده شدن انجمن‌های ادبی**
یکی از شاعران قزوینی در گفت‌وگو با پیام شهر در مورد مشکلات شعر و شاعری در استان گفت: برخلاف دهه ۶۰ که شاعران جوان به سختی می‌توانستند وارد محافل شعری شوند، از دهه ۸۰ به بعد شعری جوان خیلی راحت وارد انجمن‌های شعری شده، ولی تعداد خیلی کمی از آنها ماندگار شده و بقیه از دایره شعر بیرون می‌روند.

مجید بالدران با بیان اینکه جدی‌ترین فعالیت‌های کنونی شعر و ادب استان در حوزه هنری قزوین صورت می‌گیرد، افزود: برچیده یا غیرفعال شدن برخی انجمن‌های ادبی از قبیل «عبید»، «توتم» و «خانه شعر جوان» که با فعالیت‌های خود به رشد و شکوفایی شعر دیار مینودری کمک می‌کردند، از رونق فضاهای شعری استان قزوین کاسته است.

فوکس

عکاس: حنا خج | حسین میرکمالی

آیین روز درختکاری

ISO 200

AUTO

ISO 50

ISO 100

ISO 200

ISO 400

ISO 800

ISO 1600

ISO 3200